

hvæser ad en, men jeg må sige, at så farligt er det altså ikke.

Offentlighedsloven har sine begrænsninger, men så vil jeg sige – og det er først og fremmest trafikministeren, jeg vil sige det til – at når man kunne nøjes med at lade offentlighedsloven gælde for DSB osv., så er det, fordi de begrænsninger, ministeren ønsker, faktisk er i offentlighedsloven.

Problemet er alene, at man skal gøre sig den ulejlighed at undersøge, om det er konkrete oplysninger, der skal gives, og at man skal foretage en konkret vurdering, når man holder en sag udenfor. Og i de tilfælde, hvor der skal være mere offentlighed, skal dét også med, hvis man lever op til de højeste idealer i offentlighedsloven, og dér har hr. Søren Kolstrup selvfølgelig ret i, at det er et næsten overnaturligt ønske fra min side, når jeg tror, at det skal lykkes ministeren at få det til at fungere så godt.

På den anden side må jeg sige, at i betragtning af, hvad jeg har set i en række andre ministerier og tidligere i Trafikministeriet, synes jeg, det her ser forholdsvis løfterigt ud.

Og jeg må sige til ministeren: Nej, vi vil ikke tvinge DSB til at offentliggøre noget, som det ikke engang ifølge offentlighedsloven skal offentliggøre. Det havde været godt, hvis offentlighedsloven bare rask væk havde været gældende, men jeg altså tillid til – selv om det kan være et vovestykke – at ministeren vil gøre sit til, at det ikke bliver til at se forskel på, om den gælder eller ej.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 98 stemmer (S, V, KF, SF, CD, RV, FP og KRF) mod 12 (DF og EL).

Første næstformand (Birte Weiss):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af lovforslag nr. L 47: Forslag til lov om ophævelse af lov om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter og lov om kommuners og amtskommuners samarbejde med aktieselskaber m.v.

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.

(Fremsat 2/4 98. Første behandling 22/4 98.

Betænkning 18/6 98. Anden behandling 23/6 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget forkastedes, idet 46 (V, KF, DF og FP) stemte for, 62 (S, SF, CD, RV og EL) imod; 2 (KRF) stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af lovforslag nr. L 83: Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Betaling for lejrskoler og skolerejser m.v.).

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 6/5 98. Første behandling 10/6 98.

Betænkning 17/6 98. Anden behandling 23/6 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 110 stemmer.

Første næstformand (Birte Weiss):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 88: Forslag til lov om ændring af forskellige uddannelseslove. (Betaling for ekskursioner m.v.).

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 3/6 98. Første behandling 10/6 98.

Betænkning 17/6 98. Anden behandling 23/6 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 109 stemmer.

Første næstformand (Birte Weiss):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Tredje behandling af lovforslag nr. L 87: Forslag til lov om ændring af lov social service. (Tilskud til høreapparater).

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.

(Fremsat 7/5 98. Første behandling 17/6 98.

Betænkning 18/6 98. Anden behandling 23/6 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tom Behnke (FP):

Jeg synes, det er vigtigt her ved tredjebehandlingen at opsummere, hvordan hændelsesforløbet har været, for hændelsesforløbet har jo ikke blot været forunderligt, men også ganske utilfredsstillende.

Det er jo sådan, at vi i Fremskridtspartiet tidligere har fremsat nærværende forslag om, at når man som borger har brug for et høreapparat, må man på samme måde, som når der er tale om andre personlige hjælpemidler, have mulighed for selv at vælge sin leverandør. Og da forslaget i sin tid første gang blev fremsat, lovede regeringen jo, at man naturligvis ville se på den sag, og at man naturligvis ville overveje det positivt, for i regeringen kunne man jo godt se, at det var rimeligt, i og med at man på alle andre områder, hvor der er tale om hjælpemidler – personlige hjælpemidler vel at mærke – har en ordning, hvor borgeren selv kan vælge sin leverandør og efterfølgende få pengene refunderet af kommunen, vel at mærke på en sådan måde, at hvis kommunen har en leverandøraftale, kan man højst få det beløb, som kommunen i øvrigt skulle have betalt, men ellers, hvis kommunen ikke har en leverandøraftale, kan få hele beløbet refunderet.

Regeringen lovede at se på sagen, regeringen lovede at nedsætte et udvalg, der skulle se på sagen, men ingenting skete, og derfor har Fremskridtspartiet naturligvis været nødt til at genfremsætte forslaget flere gange. Og ved denne behandling er det så kommet frem, at i mellemtiden har ministeren fået foretaget nogle ændringer, sådan at amterne kan udlicitere den opgave, vel at mærke hvis amterne selv har lyst til at gøre det. Og jeg har personlig kunnet konstatere, at i Århus Amt har man i amtsrådet truffet den principbeslutning, at man overhovedet ikke ønsker, at private skal have lov til at komme ind på markedet. Uanset at der er meget lange ventelister, vil man ganske enkelt ikke under nogen omstændigheder acceptere, at private kommer ind.

Så det, at ministeren altså har lempet det en anelse og lukket det en anelse op, sådan at amterne kan udlicitere, hvis de vil, har nogle steder haft den konsekvens, at man simpelt hen har truffet en principbeslutning om, at det vil man ganske enkelt ikke gøre.

Der er dog steder, hvor det er sket, hvor amtsrådet har udliciteret. Men dér må vi sige, at